

Οι πολίτες αυτού του τόπου καλούνται σήμερα, να εκλέξουν τους τοπικούς τους άρχοντες.

Η δημοτική αρχή συχνά ξεπερνά σε αμεσότητα αλλά και σε αποτελεσματικότητα την κεντρική κυβέρνηση. Γνωρίζεις πρόσωπα, έχεις άμεση, σχεδόν καθημερινή επαφή με αυτούς που εξέλεξες και παράλληλα έχεις και τη δυνατότητα της επικοινωνίας, της κριτικής, της

επιβράβευσης, της βοήθειας, της αντιπαράθεσης. Δεν βρίζεις από τηλεοράσεως τον πρωθυπουργό, δεν στολίζεις με την πενταδάκτυλο εκτεταμένη τον κάθε υπουργό, δεν θυμάσαι τα γενετήσια ρήματα με τις δηλώσεις του κάθε βουλευτή για αυτά που υποσχέθηκε και δεν πραγματοποιεί. Είναι διαφορετικό. Για αυτό είναι και σημαντικό. Αν βεβαίως όλα τούτα λειτουργούν και αν λειτουργούν σωστά.

Εκεί είναι ένα θέμα, καθώς υπάρχει μια ισχυρή περιρρέουσα «απολιτική» συμπεριφορά. Κατανοητό. Η συμπεριφορά αυτή περιφρονεί τη συμμετοχή στα κοινά και προφανώς υφίσταται κριτική από εκείνους που επιθυμούν μια ενεργή συμμετοχή, παρέμβαση με το κλασσικό επιχείρημα :

«Ποταμοί αίματος και απίθανες θυσίες έγιναν προκειμένου να έχεις τη δύναμη της ψήφου και εσύ την σπαταλάς, τη χαρίζεις;»

Σωστό και ιστορικά αποδεδειγμένο.

Το άλλο κλασσικό επιχείρημα που αντιπαραθέτεται σε αυτή την άποψη είναι:

«Αν οι εκλογές θα μπορούσαν ποτέ να αλλάξουν κάτι επί τω βελτίω, θα είχαν κηρυχτεί παράνομες.»

Επίσης σωστό και επίσης ιστορικά αποδεδειγμένο.

Ανάμεσα σε αυτούς του δύο πόλους και εν μέσω μάλλον πρωτοφανών συνθηκών που βιώνει η τρέχουσα πολιτική σκηνή αλλά και οι κοινωνικές συνθήκες στην πατρίδας μας, η επιλογή ανάμεσα στη παρουσία ή όχι στην κάλπη αποκτά ακόμα μεγαλύτερη βαρύτητα.

Ο καθένας μας, ας το σκεφτεί διπλά...